

ét sagsomkostningsbeløb til dækning af udgifter til advokatbistand. I lyset af, at der bør være et passende forhold mellem, hvad fordringshaveren kan få tilkendt efter rentelovens regler til dækning af advokatbistand til udenretslig inddrivelse, og hvad fordringshaveren kan få tilkendt i sagsomkostninger til dækning af advokatbistand i forbindelse med den indenretslige behandling, finder Justitsministeriet imidlertid ikke tilstrækkeligt grundlag for en ændring af de intervaller og sagsomkostningsbeløb, som fremgår af de gældende takster for inkassosager. Justitsministeriet forudsætter på denne baggrund, at de gældende takster for inkassosager videreføres uændret, men at der fremover ved udmåling af sagsomkostninger til dækning af advokatbistand altid tages udgangspunkt i det beløb, der er angivet som middelværdi i det pågældende interval. Justitsministeriet er i den forbindelse enig med Retsplejerådet i, at sagsomkostningsbeløbet efter anmodning fra sagsøgeren bør kunne fastsættes til et højere beløb, hvis sagsøgeren ikke har haft grundlag for at betragte sagen som en inkassosag før sagsøgtes anerkendelse af kravet i svarkriftet eller udeblivelse.

Justitsministeriet er endvidere enig med Retsplejerådet i, at de sagsomkostningsbeløb, der fremgår af de gældende takster for inkassoretssager – der som nævnt forudsættes videreført uændret – må antages at inkludere (standardiserede) udgifter til advokatbistand til udenretslige inkassoskridt før sagens anlæg. Justitsministeriet er således også enig med Retsplejerådet i, at en part ikke både bør kunne få erstattet udgifter til advokat i forbindelse med udenretslige inddrivelsesskridt og samtidig få tilkendt sagsomkostninger til dækning af udgifter til advokatbistand med det fulde beløb, som fremgår af taksterne for inkassoretssager.

Justitsministeriet finder det imidlertid mest hensigtsmæssigt, at ordningen udformes på den måde, at en part, der anmoder om dækning af udgifter til advokat efter rentelovens regler om udenretslige inkassoomkostninger, og som findes berettiget hertil, tilkendes sagsomkostninger til dækning af udgifter til advokatbistand i forbindelse med retssagen med det beløb, som fremgår af taksterne for inkassoretssager, *med fradrag af det beløb, parten tilkendes til dækning af udgifter til advokat efter rentelovens regler om udenretslige inkassoomkostninger.* Denne ordning er i overensstemmelse med den ordning for sagsomkostninger for betalingspåkrav, som fremgår af de takster, som landsretterne har udsendt i december 2004 med henblik på anvendelse fra den 1. januar 2005, hvor reglerne om betalingspåkrav trådte i kraft, jf. herved pkt. 2.1.5 ovenfor.

Herudover vil der som anført af Retsplejerådet være mulighed for ved siden af sagsomkostninger efter retsplejelovens regler at få dækket eventuelle rykkergebyrer, inkassogebyr og/eller udgifter til egeninkasso eller til fremmedinkasso hos en autoriseret *inkassovirksomhed* efter rentelovens regler om udenretslige inkassoomkostninger. Det er naturligvis en forudsætning, at betingelserne efter renteloven og de administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af renteloven, for at få dækket de pågældende udenretslige inkassoomkostninger konkret er opfyldt.

2.3.5. Justitsministeriet finder ligesom Retsplejerådet, at retten fortsat bør træffe bestemmelse om sagsomkostninger, selv om der ikke er nedlagt påstand herom. Justitsministeriet er i den forbindelse enig i, at parterne bør udtale sig om sagsomkostningerne, men at der ikke er grundlag for, at retten af egen drift skal anmode parterne herom. En part vil som anført af Retsplejerådet kunne få tilkendt sagsomkostninger, selv om parten ikke har udtalt sig om spørgsmålet eller ikke har fremlagt en opgørelse over sine udgifter i anledning af retssagen, men i mangel heraf vil retten kunne træffe afgørelse om sagsomkostninger ud fra en generel vurdering for sager af den pågældende karakter.

Justitsministeriet er endvidere enig med Retsplejerådet i, at afgørelser om sagsomkostninger bør begrundes på en sådan måde, at parterne kan se, hvordan et tilkendt eller pålagt sagsomkostningsbeløb er fremkommet. Afgørelser om sagsomkostninger bør derfor indeholde særskilt oplysning om, hvilket beløb der er tilkendt til dækning af henholdsvis retsafgift, udgift til advokat og andet. Endvidere bør der gives en konkret begrundelse, hvis den tabende part helt eller delvis fritages for at betale sagsomkostninger til den vindende part. Endelig bør det angives udtrykkeligt, hvis visse udgifter anses for at have været unødvendige, eller hvis visse påberåbte udgifter i øvrigt ikke tages i betragtning som sagsomkostninger.

Justitsministeriet er også enig med Retsplejerådet i, at der bør være adgang til aktindsigt i beslutninger om sagsomkostninger i civile sager i samme omfang, der er adgang til aktindsigt i domme og kendelser i civile sager.

2.3.6. Justitsministeriet kan endelig tilslutte sig Retsplejerådets forslag om, at tilkendte sagsomkostningsbeløb fremover bør forrentes med rentelovens morarentesats fra udløbet af fuldbyrdesfristen, uanset om afgørelsen forinden er appelleret.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 (forslag til retsplejelovens kapitel 30), og § 3 samt bemærkningerne hertil.